

Come on *Barbie* girl!

50 éves a világ leghíresebb nője

Ötven éve indult világhódító útjára a darázsdedekű, dús keblű szőke ciklon. A kislányok legjobb barátője hamar több lett, mint baba: eszménykép, nőideál – néhány szülő és pszichológus számára pedig rémálom. Barbie megjelenésére mindig hatott az adott kor és társadalom, de ő is legalább annyira hatott arra. Ez nem is csoda, hiszen másodpercenként hármat adnak el belőle.

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy fiú, Elliot, és egy lány, Ruth. A két fiatal egymásba szeretett, majd gyermekeik is születtek: egy lány, Barbara, és egy fiú, Ken. A család ura, Elliot Handler képkeretekkel foglalkozott, amiben Harold Mattson volt a társa: cégüket nevük összeolvasztásával Mattelnek keresztelték. A képkeretek készítése nem volt egyszerű munka, így selejt is akadt bőven: ezekből Ruth és Elliot babaházakat épített.

A rossz kislány

Már csak babára volt szükség a házhoz, amire egy véletlen folytán találtak rá: 1955-ben egy svájci nyaralás alkalmával látták meg Lilit. A nyugatnémet baba tökéletes alakkal bírt, hosszú, szőke haja copfba volt fogva, telt ajkai és csábító szemei pedig még vonzóbbá tették. Kemény műanyagból formálták, divatos fülbevalót és cipőt viselt, és mindezek

mellé óriási ruhatára volt. Lili ugyanis eredetileg rosszkislánykarikatúra volt, az erkölcsstelen szex szimbóluma, amelynek baba változatát férfiak vették egymásnak vicces ajándékként. Utóbbiról mit sem tudva Ruth Handler Amerikában kiadta a Mattel technikusainak és mérnökeinek a feladatot: ilyet akar látni, mint Lili. Így még a két

baba magassága is pontosan ugyanakkora lett: 29 cm.

A neve viszont változott:

Ruth és Elliot

kislánya után

Barbie-ra keresztelték. És Barbie

debütálásakor, az 1959-es New York-i játékiállításán óriási sikert aratott.

Korszakos nő

Ugyanis teljesen más volt, mint a többi játék: a szőke, kék szemű, mozgatható fejjel, kezekkel és lábakkal felszerelt baba már önmagában is újdonság volt.

Fekete-fehér csíkos fűrdőruhája, napszemüvege, magas sarkú cipője és arany színű karika fülbevalója pe-

dig igazi nővé varázsolta. Míg az amerikai lányok korábban olyan babákkal játszottak, amilyenek ők voltak kicsiként, most itt volt a lehetőség, hogy olyanul játsszanak, amilyenek nagyként lehetnek. Ruth Handler minderről így fogalmazott: „Az én elképzelésem az volt, hogy a babán keresztül a kislányok azzá válhatnak, akik csak lenni szeretnének. Barbie azt jelképezte, hogy a nőknek van választásuk.” Barbie tehát elkezdte formálni a társadalmat, és fordítva, a társadalom is formálta őt. Más külsőt öltött a 60-as évek hippikorszakában vagy a 70-es évek „Szombat esti láz” diszkó-világában.

A nyolcvanas években egyszerre reprezentálta a kor aerobic- és teniszörületét, ahogy a *Dallas* és a *Dinasztia* című filmsorozatok szereplőinek stílusát is. Éppen az hozta sikerét, hogy mindegyik babának

saját története volt. Így aztán az ezredfordulóra rekordot állítottak be: Barbie történetének első négy évtizedében 150 országban egymilliórdot meghaladó darabszámban talált vevőre, általában 10 és 25 dollár közötti áron. És ami elsőre mehökkentő volt: nemcsak az USA-ban és Európában, de a világ összes többi részén is a „klasszikus” Barbie fogyott a legjobban. Az egyes régiókban kísérleteztek más alakkal és más jellemzőkkel, de mindig az eredetire volt a legnagyobb igény.

Felmelegedett kapcsolat

Barbie mellett hamarosan kelendők lettek barátai is: húga, Skipper, és az első barátok, Midge és Christie. Különösen azonban Barbie barátja, Ken, aki a házaspár fiúgyermekéről kapta nevét, Barbie megjelenése után mindössze két évvel, 1961-ben. 43 évvel később, 2004-ben aztán véget ért a románc. „Barbie és Ken úgy érzik, most már itt az ideje, hogy külön folytassák az életüket, de azért jó barátok maradnak” – mondta Russell Arons, a Mattel cég helyettes marketingfőnöke. Később az is kiderült, hogy Barbie szakított Kennel, ezzel is kimutatva a „girl power”-t. És rögtön be is pisizott: új fiújáról, Blaine-ről annyira derült ki, hogy ausztrál születésű, de néhány évet Hawaii-on élt, ott lett profi szörfös, aztán Kaliforniába költözött.

Ken aztán két év múlva előkerült: a sztori szerint szerelmi bánatában világtutázásra adta a fejét, járt Európában és a Közel-Keleten, tanulmányozta a katolicizmust és a buddhizmust is. És persze felújította ruhatárát és saját magát: korábbi pólói helyett modern öltözetet, például motoros dzsekit kapott, valamint új száját és hangsúlyosabb orrot plasztikáztak neki. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy Barbie-val újra össze is jönnek, és ennek nem is biztos, hogy mindenki örülne. Az 1993-as fülbevalós Ken piacra dobása óta ugyanis a melegszervezetek meg vannak róla győződve, hogy Ken valójában a fiúkhoz vonzódik.

Papp-Váry Árpád

BLOG

Jó itt lakni, szeretek, 8 perc járóföld a munkahely, minden van egy köpésnyire, ami a normális életvitelhez kell (piac, CBA, jó kocsmá, angol turkáló) és szeretjük ezt a lakást. Ez már egy olyan, ahonnan nem kívánkozom el, ha itt vagyok, nem akarok kocsmába menni se annyira, inkább kocsmát csinállok itthon, szeretünk vendéget hívni, mert tudjuk, hogy aki belép, szeret itt lenni, mert szép itt, otthonos... Szeretem, hogy aki jön, szereti itthon érezni magát, az olyan vendégeket, aki nem választ a felkínált opciók közül, hanem azt mondja, mindkettőből kér, olyanokat, akik a szőnyegen szeretnek üldögnél velünk, mert azon játszani a legjobb, de azokat is szeretjük, akik a széket választják vagy a kanapét. Szeretem, hogy adhatunk valamit, kinek mi jut, nem nagy dolgok, de azokat szívesen, megölelni itthon barátokat, és várni, hogy mikor jönnek újra. Jó, hogy ott vagyunk, ahol könnyen esünk útba, és mindig örülni fogok, ha valaki csak gondol egyet, felcsönget és jön, én csinálhatok szendvicset, kínálhatok szilvát, metaxát, meg majd lesz máskor más is, aki akar, itt alhat, kihúzható a kanapé, nem kell taxit hívni feltétlen, ez egy ilyen hely, szeretjük nagyon és szeretjük a vendégeket, hogy beengedhetjük őket az életünkbe, a privát életterünkbe, ahol alszunk éjjelente, reggel a fogunkat mossuk, ahol a vasárnapi húseves készül, és ahol esténként a Dallast nézem. Jó.

(zora.freeblog.hu)